

BUDAPESTA
5 Augustu st. v
Dumineca 17 Augustu st. u

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 59.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
ann 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Si iéta cum se întâmplă acésta!

Dn'a Wartensfield avea unu ânelu frumosu si scumpu. Într'una din zile ânelul peri. Tóta încercarea de-a-l gasi, remase însedaru, cu tôte că si John si Rinaldo desvoltara cea mai încordata atențiune spre a-l gasi. Întristarea dómnei erá dupla, căci ântâiu ânelul erá o suveniru dela repausat'a ei mama, si a dáu'a pentru că acela erá cât de scumpu.

Într'un'a din zile John merse la Rinaldo. Acesta tocmai nu erá acasa, dar pe mésar, în o cutia, John

gasi unu obiectu; îl recunoscu, erá ânelul perdutu.

Cu iutié'la fulgerului i plesni prin mintea lui John ideia, că Rinaldo e unu talharu si că dânsul a furatu ânelul acesta. În acésta credintia îl întari si o scrisore ce zacea lângă cutia cu ânelul.

Acea erá o epistola începuta, scrisorea lui Rinaldo, si suná astfel:

„Scump'a mea Eufrosina,

„Cá unu semnu al amorului meu, iéta iti trimitu acestu ânelu, pe care . . .“

Epistol'a erá scrisa numai pâ'n'ace. Se para că vr'o întâmplare neașteptata sili pe Rinaldo sê înterumpu scrisorea si sê mérga a terminá vr'o afacere

Tinându în mâna lamp'a se apropiá el de cadavre . . .

grabnica. De siguru înse, séu a uitatu sè închida scrisórea cu ânelul, séu credea cà se va rentórcé peste câteva minute, si pân'atunce nimene nu va veni la el.

John cetindu aceste șire, simți trecându-i prin internu unu simțiementu de placere, cà celu ce gasesce unu ce de multu cautatu. Placerea lui se manifestà prin aceste cuvinte ce le rostî la momentu :

— Iéta unu soțiu !

Apoi se puse la mésa, luà condeiul si scrise pe o hârtia de epistola aceste cuvinte :

„Scumpul meu Rinaldo,

„Îti multiamescu pentru frumosul ânelu , ce sémena atât de multu cu al dómnei Wartensfield, si fii siguru cà acestu ânelu va întari si mai multu legatura dintre noi.

„A ta pâna la mórte

Eufrosina.“

Apoi luà cutî'a cu ânelu si epistol'a începuta de Rinaldo, si se departà. Caus'a pentru care luà si epistol'a începuta, fu, cà bunul seu prietenu acusat de talharia, sè nu póta dice, cà el a gasitu ânelul si a voitu a-l înapoià dómnei Wartensfield ; ci sè i se póta dovedi nerestornabil, prin ênsasi scrisórea lui, cà el a voitu sè-l tramita dreptu suveniru cutarei Eufrosine.

Bucurî'a lui John erá mare, càci el se credea la începutul unei drame. Dar sè nu credeti, cà dênsul a mersu dóra acasa la dómn'a pagubasia, spre a-i duce obiectul perdutu ! nu ! El avea alte planuri, deci se duse acasa.

Nu cu dn'a Wartensfield, ci cu Rinaldo voiá el sè vorbésca. Nu dela ea, ci dela el așteptá dênsul remuneratiunea sa. Si erá convinsu cà nu va trebui sè aștepte multu.

Nici nu se însielá. Rinaldo, sositu acasa, observá la momentu, cà cutî'a cu ânelu i lipsesce de pe mésa. Apoi zari epistol'a scrisa de John, recunoscu scrisórea, o ceti iute si vediu cà secretul lui e descoperitu.

Primul seu cugetu fu, cà óre dusu-a John ânelul acasa la dómn'a Wartensfield, si cà spusu-a óre unde l'a gasitu ? Déca nu l'a dusu si nu a descoperitu nimica, nu va resultá pentru el nici unu pericolu, càci de siguru va puté sè complaneze cestiunea cu John ; déca înse acela ar fi spusu, putea sè se aștepte la urmárele cele mai neplacute, va sè dica trebuiá sè se pregatésca la tóte.

Rinaldo se si pregati numai decát. El adeca puse în busunaru unu pumnaru si unu pistolu, apoi se duse iute la John.

Acela síedea pe divanu si întimpinà cu surisu pe Rinaldo :

— Am sciutu, cà vei veni, de aceea te-am așteptatu acasa. Poftesce, si ocupa locu !

— N'am timpu sè stau la vorbe, — respunse Rinaldo morosu. Dta ai fost la mine si ai furatu d'acolo unu obiectu prețiosu.

— Eu talharu ? Mi se pare, cà asiu puté sè-ti aplicu cu mai multu cuventu eu dtale acestu titlu.

— E bine, talhariu séu ba, ai adusu dela mine unu ânelu. Voi-vei sè mi-l înapoiezi ?

— Ba.

— Asiá dara îl voi luá eu.

Si dupa aceste vorbe Rinaldo scóse din busunaru pistolul si trase cocosiul.

— Oh ! — surise John flegmaticu, — nu me surprindi. Am fost pregatitu la pasiul acesta. De aceea am si dispusu, cà în casul déca vei eși de aice singuru, sè fii arestatu îndata la pórtá.

— E bine, ce vrei dara ?

— Sè complanâmu acésta istoria.

— Cum ?

— Asiá cà în locu sè profitezi numai singuru de ea, sè profitezi si eu.

— Dar eu nu te întielegu.

— Pentru cà nu vrei. Sè ne jucâmu dara cu cârtile deschise. Ai furatu unu ânelu . . .

— Nu-i dreptu. Eu l'am cumperatu.

— Fia si asiá ! Dar fiindu cà l'ai cunoscutu si ai sciutu, cà este al dómnei Wartensfield, trebuiá sè i-l rentorci îndata. N'ai facutu. Esti complice în furtisiagu. Epistol'a cu care voiái sè tramiti ânelul Eufrosinei dtale e în posesiunea mea. Va sè dica nu mai poti negá faptul.

— Nu-mi pasa, fia dara cum dici. E bine, ce sè facu ?

— Sè-mi platesci jumetate din pretiul ânelului.

— Bine. Mâne vei primi paralele.

— Atunce îti voi înapoiá si eu ânelul.

Têrgul fu încheiatu, si John petrecu pe Rinaldo acasa, cà nu cumva — în urmarea dispozițiunii sale — prietenul seu italianu sè fia arestatu.

Acestu têrgu înse fu numai întroducerea la unu șiru de misieli, prim'a veriga în caten'a faptelor rele sevêrșite de acesti doi ênsi ; càci, dupa ce prin acesta dênsii își cunoscura reciprocu caracterul mârșiavu, identitea stricaciunii lor i îndemnà a face o legatura intima în viitoru pentru nascocirea si sevêrșirea unor fapte ticalóse si criminale.

Nu peste multu apoi se vorbiá prin colonia de diferite furturi si spargerî, facute cu multa istețime si îndreznéla. Nimene nu mai erá siguru de proprietatea sa, càci misteriosii facatori de rele petrundeau si în locurile cele mai bine încuiate si pazite. Toti se temeau, dar facatorii de rele nu se mai puteau prinde.

Într'una din zile apoi se respândi o scire înfioratóre. Acea scire spunea, cà în diu'a precedentá s'a petrecutu unu omoru duplu. Niște facatori de rele au omoritu pe soțî'a lui Wartensfield si pe fiul seu Max. Scirea acést'a se respândi cà fulgerul si toti alergara în faț'a locului sè se convinga.

Acolo apoi gelnicul parinte povesti tuturora, cà soțî'a sa cu fiul si copilitt'a, a eșitu în diu'a trecuta la preumblare, dimpreuna cu tinerii Rinaldo si John. Pe drumu, fiindu caldur'a mare, ei întrara în ruinele de lângá padure, sè se mai recorésca. Abiá petrecura înse acolo câteva minute, de odata întrara niște ómeni mascati, cari omorîra pe Max si pe soțî'a lui, si silira cu pistolul în mâna pe Rinaldo si John a se departá.

Apoi fejura obiectele prețioase, si banii ce gasira, si fugira nainte de a veni cineva.

Facatorii de rele înse nu bagara de séma, cà învelita în o cârpa mare, mic'a copilitt'a dormiá jos pe pamentu, deci pe dêns'o nu o omorîra. Ea dormiá fericitá si nici nu visá de scen'a grozava petrecuta în giurul ei.

Dela unu timpu înse ea se deșteptá. Strigá pe mama-sa, pe frate-seu, si fiindu cà aceia nu-i respun-deau, începù sè plânga.

Într'aceste p'afara timpul se schimbà cu totul. Caldur'a tropica trecù si ceriul se acoperi de nori, mai apoi începù sè plóie si se facu o vijeliá, fulgerá si tuná.

Erá de càtra séra, si Wartensfield, sciindu cà soțî'a lui se teme acasa singura, porni càtra casa dimpreuna cu doi servitori ai sei.

Trecendu pe la ruine de odata audî în interiorul ei unu plânsetu copilarescu. Banuindu vr'unu pericolu, tramise servitorii sè între a vedé, ce plânsetu este acela ?

În interiorul ruinelor erá întunicu. Servitorii

nu puteau vedé bine, dar totusi întielesera la momentu, că acolo s'a petrecutu vr'o fapta înfiorătoare, căci gasira niște cadavre. Unul redică iute cadavrul Dómei sale, si îl recunoscú. Încremeni de frica si nu putú sè grăiesca nici unu cuvěntu. Celalaltu servitoru se urcă p'ó grinda în etagiú, sperându că acolo dóra va puté dá de urm'a facatorilor de rele, precum dícea el, — dar de frica, precum spunea ortacul seu.

Înse ori de frica, ori de marele curagiu, el începú sè sbiere, cât putú de tare.

P'afara, precum díseramu fulgerá. La lumin'a acést'a si Wartensfield putú sè petrunda cu vederea în laintru; el zari niște cadavre, dar nu le recunoscú, căci fulgerul trecú iute si se facú iérasí întunericu.

Aprinse dara lamp'a sa, si întrá. Unu aeru umedu si nădușitoru îl loví, si dóue buhe ieșira din culcusul lor tivflindu îngrozitoru. El înse nu simtí nici aerul, nu vedíu nici buhele, cadavrele atrasera tóta atențiunea lor.

Tinědu în mâna lamp'a se apropiá el de cadavre . . . Sciea numai că aice s'a petrecutu unu faptu îngrozitoru, nu avea înse nici ideia că cine sè fia victi-mele aceluia, cu tóte aceste unu fiuru rece îl cuprinsese, cá pe ori care omu de omenía si simtítoru la vederea unei crime sevêșite . . .

Dar abia facú unu pasiu înainte si unu tablou din cele mai înfricosiate se presintă ochilor sei. De o parte sočí'a sa mórtá, de alt'a cadavrul fiului seu; numai mica copilitia privia spre el víua, cá si când nu s'ar fi întemplatu nimica.

Nu vom încercá sè descriemu sfașiatórea impresiune a nefericitului Wartensfield la vederea acestei scene înghiatiatóre. Ori ce penelu de maestru n'ar puté sè produca decât numai o pré palida zugravire a realitătii. Condeiu cade din mânilé nóstre tremuránde, căci simte incapacitatea sa în momintele aceste . . .

(Va urmá.)

A m o r u l .

U puteai usóru Omere,
Sè cânti fapte de marire,
Crunťa lui Achill mania
Si-a Danailor pribegire,
Căci erai amicu de dđei.
Iér obiectul erau fapte
De natura omenésca,
Chiar si dđei luau parte
Totu sub masca paměntésca
Între-ai luptei corifei.

Lumea tóta pe atuncea
Erá numai poesia,
Dđeităti plutiau prin aeru,
Muse 'n codri si 'n câmpia
Cu Satyri se resfaciau.
Marea plina de Naiade
Nu gema sub vėntu nebunu,
Valurile-i lungi si 'nalte
Sub tridentul lui Neptunu
Focu giganticu produceau.

A lui Zefiru undulare
Si-ale văilor suspine,
Linul clocotu de cascade
Erau viersuri pentru tine
Cari armonicu se 'ngánau.

Uraganele turbate
Si-a furtunelor mánia,
Vuetele de cutremuru
Si-a vezduhului urgia
Cá unu Epos s'audiau.

Înse mie cine-mi spune,
Cá de unde-si ia amorul
Începutul si fiint'ia
Încatrău si-'ndrėpta sborul.
Cum si ce sům eu prin el ?
Căci unu omu ce este totul
Prin amoru se nimicesce;
Altul prin a lui schintea
Pân' la ceriu de-odata cresce,
Căt ar fi de mititelu!

Celu avutu își pierde averea,
Chiar avarul se desghiatia
Si fricosul prinde fire,
Hypochondrul se resfacia
Si 'nvetiatii nebunescu;
Iér nebunii-si vinu în minte,
Ochii lor se lumineza,
Desperatii uita mórtea,
Chiar învinsul triumfėza
De tiranii ce-l strivescu.

Regilor le cade sceptrul
Când amorul i ametiesce,
Împeratii-si lasu domni'a
Când amorul i muncesce,
De pe tronu cadu în morměntu.
Chiar si Joe, aprinsu de dorul
Semelei, lasându pe Here,
Este trasu fãra de voe
De puternic'a Cythere
Dintre nouru pe paměntu.

Unde-i lir'a 'ncântatóre
Omenésca, séu divina,
Sè ne faca se 'ntielegemu
Asta tainica lumina
Ce pe orbi i lumineza ?
Unde-i firul Ariadnei,
Sè ne scóta iér la lume
Sus din labirintul negru
Fãra capu si fãra nume
Care 'n veci ne'ncatusieza ?

Căci vedíendu pe fericitul
Strínsu în braćiele iubirii,
Ai puté sè credi că amorul
E comór'a fericirii,
E supremul Dumnedđeu.
Iér când vedi pe celu puternicu,
Cum în focu-i se topesce,
Ai gândi cumca amorul
Este Siva ce sd robesce,
E al pericíunii dđeu.

De-al lui focu ce totu odata
Te 'nviėza si te-omóra;
În care-unul se topesce,
Altul pân' la ceriuri sbóra.
Nu scapu ómeni, nici dđei.
El desparte si unesce
Dnpa placu infernu, paměntu,

Si te face sè te legeni
Cá o trestia de vèntu
În nestinsele-i schintei.

Nu-i putere 'n lumea tóta
Cá sè aiba-a lui iutiéla!
E naluca ce resare
Cá unu fulgeru la ivéla
Si naprasnicu te sucesca.
Nu-e amicu cá sè te scape
Asiá rapede de sórte,
Nu-i veninu ce te-ar împinge
Asiá rapede la mórte ;
El în prija te recesce.

Cá o mare fàra margini
A 'nghitîtu vapâi nebune
Si-a pornitu cu-unu singuru degetu
A resbóielor furtune,
Valul mării l'a învinsu.
Câci de-a lui sagéta aspra
Troia mândra fu sdorbita ;
De Leander velul noptii,

Marea fu nesocotita
Când de doru a fost încinsu.

Ce sè fia asta taina
Care vine fàra veste,
Fâr sè spuna cum se nasce
Ce e si de unde este,
Cum lucréza, ce voiesce ?
Monstru e a lui fiintîa
Plamadita jumetate
Din vapaia ucigasîa ;
Róua alta jumetate
Care focu-si potolesce !

Celu ce simte-a lui putere
Sè-si respundia nã e 'n stare
Dêca el sèu înduratul
Dumnedîeu este mai mare ?
Care 'n lume stapânesce ?
Un'a scimu fàra 'ndoiéla :
Cã-a lui Dumnedîeu marire
Si-a amorului faciã
Pórta sceptrul peste fire,
Universul cârmuiesce !

V. M. LAZARU.

S A L O N U :

Calindarul septemânei.

Dumin.	5 17	G. 11 d. R. ss. mm. Eugeniu, Cantid.
Luni	6 18	Schimbarea la faciã a Domuului.
Marti	7 19	c. m. Domețiu, cc. Pimen, Potamia.
Mercuri	8 20	ss. Emilian Mart., Miron.
Joi	9 21	s. ap. Maria, ss. mm. Iulian, Marcian.
Vineri	10 22	ss. mm. Laurențiu, Sist, Ipolit.
Samb.	11 23	ss. mm. Euplu, Neofit, Ziuon, Macar.

Pecatele conversațiunii.

— Dupa Morellet (*l'abbé.*) —

VIII. Plaisanteri'a.

Prin acést'a întielegu datin'a de a face risu cá sè fimu placuti în conversațiune, si sfortiarea ce o facemu atunci.

Acésta dispozițiune a spiritului ni se arata în forme diverse, unele uricióse, altele mai suportabile, dar tóte însoçite de unele necuvenintie destul de mari, cari aru trebuî sè le încungîurãmu pentru pericolul de a stricã conversațiunii.

Cea d'ântãiu forma e acea a unora ómeni, cari în totu ce se ñice cauta partea acea, din care ar puté face risu, care se póte aflã si în lucrurile cele mai serióse. Ei facu astfel de risu cu o vorba acea ce se ñice mai ingeniosu si mai profundu.

Acestia sînt aceia càrora adese le aseriemu spirit, de si nu-l au ; ei numai îsi batu jocu de spiritul altora, pe când la ei fala góla straitia usióra. Invidi'a îndémna pe cei mai multi farisei de acestia.

Cu unu astfel de omu îsi pierde ori cine gustul de a conversã, de el ai sè te feresci cá de cãne, sè nu te prinda de picioru. Eu nu sciu nimicu mai ostenitoru si mai uriciósu, de si multi sustînu, cà acést'a e o usurintîa placuta.

Multi facu acést'a din interesu, iér altii, cu scopu lè alunge cutare obiectu de pe tapetu, de tém'a sè nu si se vedîa ignorantî'a în acea materia.

Acestu spiritu îl au si aceia, cari facu jocu de cuvinte la obiecte mici, cá sè apara comici. Conversațiunea acestora fiindu ascultata numai cá unu aglomeratu de cuvinte, devine disgustatóre.

Au potu trece aci cu vederea pe acei glumeti de profesiune si sistematici, cari devenindu actori, ce jóca aceasi rola, devinu uriti înaintea ascultatorilor.

Nu voui înse a eschide prin acést'a tóta vioiciunea din conversare ; din contra e frumósa, numai sè nu fia sistematica si jucata de acelasi actoru. Vioiciunea adeverata si dulce e acea ce se manifestéza prin visuri eclatante, prin voce înalta si prin gesturi rapite asiá ñicèndu, ea e adausa de fia-care asistentu, pe când cea produsa de complésanteristi de profesiune, e rece, silita si redusa la câte-unu surisu, adese de dispretîu.

Cam spiritu de plaisanteria e si degenerarea în anecdote, cari nu sînt à propos ; fia ele câtu de frumóse, dêca nu sînt la obiectu îsi pierdu hazul. Întrebuintiate înse bine, raru si la ocasiune, dau conversațiunii o colóre víua, o inspira, asiá ñicèndu.

Nu fia cine e chiamatu a spune anecdote d. e. o dama grațioasa, ce aspectu ar avé, când ar face tóte grimasurele, cerute de anecdote ? cum i-ar siédé contrastul între frumsetia si schimosituri ? Norocul, cà damele frumóse nu au acést'a datina ! Cea mai mare pierdere o aducu anecdotele prin pierderea obiectului din vedere si prin aducerea conversațiunii în confusiune.

Dar fàra îndoieála, cercându acestu à propos, nu avemu se degenerãmu pâna la o severitate pedanta. Trebuie sè fimu indulgenti în legatura : si unu raportu usiòru cu subiectul tractatu sèu cu anecdot'a spusa ne îndreptatiesce la o a 2-a. În acea înse dêca vom abusã de acést'a indulgentia, conversațiunea devine de-odata grea si fàra gustu. Adese o anecdota, care la locul ei ar fi fost dulce, placuta si ar fi produsu multa ilaritate, acum disgusta pe ascultatori, dupa ce spiritul lor nu se așteptase la ea. Ea va sterni în fia-care asistentu, ñical'a : „Si tacuisses magnus philosophus mansisses !“ sèu cum ñicu români pe la noi : „Cânta-o sè fia mai lunga !“

Dêca acésta gresiéla se va repetî de 2—3 ori în șiru, conversațiunea vine în pericolu de a se stinge.

Persiflagiul e partea cea mai pectōsa si mai ne-
cuviniōsa a plaiseriei si asiā dicēndu biciul so-
cietății.

Glum'a delicata, care nu vatemala, à propos, na-
turala si fugitiva, nu e decâtu unu ornamentu draga-
lasiu al conversațiunii; dar acēst'a e rara calitate si în
locul acesteia mai desu se întrebuintieza persiflagiul,
adeca batjocur'a pe românesce. Pe acesti plaiseristi
i asēmena Swift cu acele maimuție de moda, cari ne-
putēndu-si procură cele prescise de moda, le imiteza
numai, lasându esențialul si punēndu-si corne, cu cari
le stă că la căne cu ôl'a în capu.

Persiflagiul stă, în a face pe unu omu de risu în
ochii societății, luându-i câte-o vorba, o ideia séu opi-
niune în rîsu séu batjocorindu-i vre-unu defectu natu-
ralu a manierelor séu a spiritului séu.

Acestu spiritu e în moda la juni cu nasul pe sus,
eroi la vorba si cailici la chipzuiela. E unu spectacolu
curiosu ma vatematoru chiar, când vedemu câte unu
modestu, teritu de câte unu Hitz-fitz de acestia, prin
pulvere, si aducēndu-se risul tuturora pe partea lui.

Aceste complimente satirico-ironico-prōste tipa-
rescu atāt în inim'a celui batjocoritu, cât si în a mar-
torilor o carte de saracia pe socotēl'a celui ce per-
siflēja.

E unu defectu colosalu acēst'a, căci nu-i nimicu
mai contrariu scopului conversațiunii si a societății în
genere, decât a face că ômeni cari s'au adunatu la pe-
trecania, sé se duca stringēndu din pumni si amenin-
tiându-se; ea în locu de a amusă, supera pe toti.

I. S. PAULU.

Cronic'a lumei.

Întrevederea la Gastein. Maj. Sa regele Fran-
cisc Iosif a sositu la Gastein, la 9 aug. deminētia la
11 ôre si a fost primitu la gara de cătra imperatul Vi-
lhelmu. Apoi întrara amēndoi în o trasura, si facura
asiā o plimbare prin orasiul iluminatu si decoratu, fi-
indu întimpinati pretotindene cu ovațiuni. Sér'a orasiul
si muntii se iluminara. În diu'a urmatōre regele Fran-
cisc Iosif se rentōre la Ischl.

Bugetul anului viitoru 1879 se compune cu
mare diligintia în ministeriul de financie, căci dl mi-
nistru voiesce sé-l substerna dietei la începutul lui oc-
tomvre. În acestu bugetu, precum aflamu din „Egyet-
értés“ s'au preliminaru mai multe spese decâtu în anul
curentu. Pentru regulara Dunarei si a Tisei s'a preli-
minatu 3 milioane de fl., pentru reconstruirea Seghed-
inului 2 milioane, pentru calea ferata Budapesta-Semlin
10 milioane, pentru ocupațiune 30 milioane, pentru ar-
maturi nôue 2 milioane, pentru calea ferata Sienitia-
Seraievo 4 milioane, pentru spese comune extraordinarie
11 milioane. Deficitul întregu s'ar urcă la 40 milioane.

Urmatorul lui Wenckheim, că ministru pe lân-
ga persōn'a Maj. Sale, va fi br. Béla Orczy, pân'acuma
siefu de secțiune la ministeriul de esterne. Denumirea
formala se va face mai târdiu.

Dl Boerescu în Viena, precum scrie „Temps“,
a declarat lui Andrassy, că guvernul romānu e gata
sé înlocuiesca cu articolul 44 al tratatului din Berlin
articolul 7 din constituțiunea Romāniei; dar esecuta-
rea sé se încredintieze guvernului romānu. Tratatul
din Berlin, a quisu dl Boerescu, a enunciatu numai
principiul emnicipării evreilor, dar nu contine nici o
dispozițiune speciala. Andrassy a respunsu, că el se va
conformă guvernului francezu; apoi a inviatu pe dl
Boerescu sé-l viziteze si dupa rentōrcerea sa dela cele-
alte curti esterne.

Tiarul rusescu si imperatul Vilelmu se vor în-
tēlni în lun'a acēst'a si ei la Jugenheim principatul
Hessen. Acestei întrevederi i se atribue unu scopu
politicu. De acolo tiarul se va rentōre la Peters-
burg.

Primul manifestu al ministerului bulgaru,
care deja e compusu din 5 ênsi, se adresēza cătra po-
porul bulgaru, aretându greutătile, cu cari are a se
luptă acestu primu ministeru, accentuēza că libertatea
politica si civila trebuie conservate, deci toti cauta sé
servesca fără interesu patri'a si pe principele. Ministrii
promitu, că vor nisui a corespunde așteptărilor, sus-
tînēndu si desvoltându constituțiunea. În fine dicu, că
Bulgaria datorece gratitudine puterilor mari, si că
trebuie sé-si asigure si pentru viitoru simpatia
acelora.

Batal'a dela Ulundi, unde englezii au rapor-
tatu învingere decisiva asupra zulusilor, a fost nu nu-
mai glorioasa, dar si rusinosa pentru englezi. Cei 1500
de zulusi remasi pe câmpul luptei n'au muritu toti în-
data, ci multi din ei au fost numai raniti. Englezii
înse, că niște barbari, au ucisu pe toti într'unu modu
crudu. Se scrie, că în privintia acēst'a se vor face in-
terpelațiuni în parlamentul din Londra.

Literatura si arti.

Din „Convorbirile economice“ de dl Ion Ghica
a eşitu a trei'a edițiune la Bucuresti, în editur'a libra-
riei Socec et comp. Pretiul ambelor volume 10 lei.

O dedicațiune unica 'n felul ei. Dl B. H. C.
bacalaureatul în sciintie si litere la Bucuresti, doctor
în medicina, internu si esternu al mai multor spitale,
medaliatu cu „Virtutea militara“, cavaleru al ordinu-
lui „St. Stanislav“, fost medicu de division etc. etc.
face dedicarea tesei sale pentru doctoratu pe 7 pagine
si o adresēza la 17 grupe de persōne, cari s'aru putē
clasifică astfel: parinti si frati 5, cunoscuti binevoitori
4, amici intimi 3, profesori 7, coloneli, subcoloneli 3,
oficieri 13, Societ. stud. de medicina, aprosimativu 50,
cetățienilor orasiului Botosiani 40,000, cetățienilor
orasiului Romanu 18,000, totalu 58,085. Amicilor si
cunoscutilor 8. Mai avuta si mai serioasa dedicațiune
nici că sé putea face. („Bin. Publ.“)

Diuaru nou: „Tiér'a-de-sus“, sub titlul
acesta a aparutu la Dorohoiu unu diuaru nou, care își
propune sé apere ideile liberale.

Biserica si scola.

Școlile din Blasiu. Primiramu țilele trecute:
„Program'a gimnasiului superioru, preparandiei, nor-
mei si școlei populare de fetitje din Blasiu pe anul
școlaru 1878/9 redactata de G. Antonelli canonicu si
directoru gimnasialu.“ Program'a acēst'a e precedata
de unu „tratatu istoricu asupra originei, continuității
si petrecerii Romānilor în Daci'a lui Traianu pâna la
anul 1300“, urmare din anul trecut, de dl I. Anto-
nelli. Din partea a două'a, care cuprinde cronic'a gim-
nasiului scōtemu urmatōrele date: la gimnasiu, nume-
rul profesorilor a fost 12, al școlarilor 392, între cari
numai 3 magiari si 1 sasu, ceialalti toti romāni si a-
nume 341 gr. c. si 47 gr. or.; la preparandia au fost 6
profesori, elevi în cursul primu 20, în al doile 12; la
norma 4 profesori, elevi în cl. prima 14, în a două'a 22,
în a trei'a 62, în a patr'a 40; la școlile de fetitje 1 în-
vetiatoru si 2 învetiatoresc, eleve în anul primu 18, în
al doile 20. Fondul premiilor e 4877 fl. 50 cr., fondul
museului fisicu 107 fl. 78 cr., fondul banilor de școla
181 fl 18 cr., cela pentru școlarii miseri în casu de
bōla 646 fl. 33 cr. si 3 ₪, fondul pentru desemnu 234

fl. 79 cr., fondul pentru școl'a de scrima 101 fl. 50 cr., fondul banilor erediti dela casina 35 fl.

Pentru mitropol'ia din Bucovina sânt mai multi candidati, mai toti preotii mai de frunte, înse mai ales: archimandritul Silvestru Morariu Andrieviciu, asesorul consistorialu Arcadie Ciuperoviciciu, protopopul Constantin Lucescu si catechetul Benjamin Iliutu.

O femeia dr. de chemia. O femeia rusa, domnișor'a Concordia Istomine, în septemân'a trecuta a obținutu la universitatea din Zürich diplom'a de dr. în chemia.

Societati si institute.

DI V. A. Urechia, precum cetimu în „Românul“, a primitu dela ministeriul instructiunii publice din Franci'a titlul de oficiaru de Academia. Pe cât scimu, dice numitul diuaru, dl Urechia e primul Român, care a fost onoratu cu acêsta înnalta distincțiune sciintifica.

Asociațiunea transilvana a alesu în adunarea sa generala dela Sighisiora de membrii onorari pe dnii V. Alesandri si dr. I. U. Iarnik.

Ce e nou ?

Sciri personale. **DI A. Stolojanu**, ministru de justiția în Români'a, a plecatu dimpreuna cu soçi'a dsale la băile dela Ems. — **Generalul Garibaldi** a mersu la Civitavechia, culcatu într'unu vagonu, unde l'au salutatu mai multi, între ceialalti, si ministrul Villa. — **Generalul Grant** a sositu la Pecking unde a fost primitu cu mare solenitate.

Maj. Sa regele s'a dusu la München la fiic'a sa principess'a Gizella, unde petrecu numai puțin si reveni la Ischl.

Moștenitorul de tronul cá nanasiu. Renumitul zoologu, dr. Brehm are bucuria de parinte. Botezarea nou-nascutului se va face în vil'a lui dela Unterreuthendorf, asistându si moștenitorul de tronul Rudolf cá nanasiu. Dr. Brehm, al cărui frate e medicul regelui Alfonso, precum se scie, a înșocitu pe moștenitorul de tronul în caletori'a sa din Spani'a.

Archiducele Albrecht cu ocașiunea caletoriei sale prin Transilvani'a, în 12 l. c. facu visita Altetiei Sale Regale Carol Domnul Românilor în castelul dela Sinaia.

Principess'a Maria de Pilar, sor'a regelui spaniolu, s'a înmormântatu în cript'a regêșca din palatul Escorial. Mama-sa, ex-regin'a Isabella, audîndu mórtea ei, a leșinatu. Mórtea ei s'a grabitu prin împregiurarea, cá dênș'a, în contra svatului medicalu, a mânscatu o înghiatiata. Repausat'a infanta, precum scrie „Figaro“, conform unei sciri fórte respândite în Spania, a fost alêsa sê fia mirêsa moștenitorului de tronul Rudolf al Austro-Ungariei.

Archiducele Albrecht, precum cetimu în „Tel. Rom.“, a mersu din Sibiiu, înșotîtu numai de adjutantul seu, la Reșinari, unde a cercetatu mormântul fericitului Andreiu bar. de Siaguna, apoi s'a rentorsu ierasi la Sibiiu.

Gambetta se 'nsora, nu scimu a câte ora, în diare. „Figaro“ din Paris scrie, cá la serbarea din 14 julie Gambetta pentru ultim'a-ora a primitu pe ospetii sei cá garçon. Puternicul ex-dictatoru si actualu presiedinte al camerei deputatilor, voiesce sê deie sceptrul guvernării în cas'a sa, care pân'acuma se aflá în mânilor surorii sale, în alte mâni. Viitorea serata a lui Gambetta se va tîne în lun'a lui septemvre si atunce

deja madame Gambetta va face onorurile. „Figaro“ dice, cá déca n'ar voi sê fia discretu, ar puté sê numêșca pe fiitorea soçi'a a lui Gambetta.

Serbarea „Arrogante“. Cá revanche pentru ajutorul datu de francezi Seghedinenilor prin arangiarea unei festivități la teatrul de opera, Budapesta va arangia la 20 l. c. o festivitate populara în insul'a Margaretei în folosul nenorocitelor familie franceze, cari si-au perduto membrii sîștinetori cu ocașiunea naufragiului vaporului francezu „Arrogante“. Cu acêsta ocașiune se va dá si unu concertu de cátra primii artisti ai teatrelor unguresci d'alice.

Fiic'a lui Garibaldi. Unu june din Civitavechia, care n'a sciutu sê 'note bine, a întratu pré multu în interiorul mării. De odata el s'a cufundatu, dar ântâiu a cerutu ajutoru cu voce nalta. Fiic'a de 12 ani a lui Garibaldi se aflá tocmai pe malul mării, audî strigatul junelui, si sari în apa dupa el sê-l mântuiesca. Si îl si mântui.

Femei's-barbatu. Joi'a trecuta, scrie „Resb.“ din Bucuresci, a fost dusa la spitalul Brâncovenu o femeia, care se aflá de vre-o dóue luni de diile în serviciul dlui N. I. Suferindu de o bóla grava si totu deodata încurabila, ea a si muritu. Pe când se svêrcolia în patu, în agon'i'a mortii, o alta pacienta vecina observá cá muribund'a nu erá femeia, dupa cum pareau dupa exteriorul ei, ci barbatu în tóta regul'a. Cerce-tându-se casul, s'a constatatú cá acestu misteriosu omu purtá peru falsu, cercei femeiesci la urechi, si avea barb'a parte smulsa, parte rasa; înse în ceea ce privesce identitatea lui nu se scie nimicu altu, de cât cá fusese recomandatú dlui N. I. de cátra intendentul imprimeriei statului, care la rëndul seu a declaratú cá pretins'a femeia i s'ar fi adusu de cátra unu sergentu de orasiu. Se presupuse cá este vre-unu arestantu scapatu, care de frica sê nu fia prinsu, s'a deghisatu în femeia.

Istoria romantica. În diuarele din Germani'a circuleza urmatorea întêmplare: Înainte cu cinci ani a facutu mare sensațiune, cá domnișor'a E., o fêta încântátore si serbatorita din Berlin, de odata a disparutu si s'a calugaritu. Nimene nu putea sê-si esplice motivul acestui pasiu, cu atât mai vêrtos cá fêta iubiá viêtr'a sociala; numai puținî ênsi faceau óresi-care combinațiune între hotarirea ei si între aceea, cá unul din adoratorii ei, proprietarul Z. din Silezia de odata s'a însuratu, luându-si de soçi'a o fêta avuta din Pomerani'a. Acêsta domnișora a fost de faci'a la ospetiu, unde a fost fórte vesela, si a remasu pâna 'n fine totu asiá, încât se credea cá relațiunea ce avea cu Z. nu putea sê fia seriósa. Istori'a ast'a s'a si uitatu de multu cu totul. Domnișor'a a disparutu, si numai înainte cu jumetate de anu a vinitu ier la Berlin, fâra înse d'a se aretá undeva. Înainte cu vr'o dóue septemâni Z. caletorindu la Ostende cu soçi'a sa, asemene a sositu la Berlin, si atuncea soçi'a lui cu ocașiunea resturnării unei lampe de petroleu a capetatu grele rane corporale, în urmarea cărora fu silita a zacé timpu mai îndelungatu. La patul ei fu chiamata o calugariti'a misericordiana, cá s'o îngrigêșca. Aceea erá domnișor'a E. Calugariti'a a îngrigitu cu cea mai mare abnegațiune de dn'a Z., pentru care, precum s'a adevêritu mai târđiu, înainte cu cinci ani a renunsciatu la amorul seu, la viêtr'a sa. Dn'a Z. s'a vindecatu, dar barbatul s'a îngrozitu la vederea ei, într'atâta se uritî. Atuncea calugariti'a a recomandatú barbatului fidelitate. Barbatul o recunoscú în momentul acela si încremenî. Soçi'a lui a voitú sê retîna pe calugariti'a, da aceea disparu. Sosindu acasa, dênș'a dișe la ai sei, cá va sê ca-

letorésca la Raina; dar în ziua următoare o gasira mórta în patul ei. I s'a frântu ánim'a.

Curiósa serbatóre. Este o datina generala la evrei, cá la serbarea risipirii Jerusalimului, 27 iulie, cântându în biserica se se arunce unii pe alții, cu scaiu; acésta datina însémna asediarea Jerusalimului. Acésta datina de curênd la Dettva a devenitu o parodia, cáci în evreii de acolo se aruncara unii pe alții cu saci, bastóne si papuci. În aceste aruncaturi papucii unui tineru cu numele Klein au peritu care s'a si dusu apoi la poliția. Unul dintre cei citati, Petru Schneider se aperi astfel: „Sphecthabile dhomnule chumissaru! Serbhatórea acést'a la noi israhelitii e o di, în chare e phermisu se faci ori si ce, chiar si a fhurá. Eu am tînutu numai legea, pofthimu dara si phedepesce pe thinerul acesta, chare n'a resphecthatu legile jidhovesci!“ Dar împartesirea nu ni mai spune folositu-a jidovului Schneider acésta aperiare séu ba?

Resbunarea artistului. Unu negutiatoru din Insbruck a comandatu la unu pictoru portretul seu. Portretul a fost fórte bine facutu, dar comandatorul n'a voitu se-l primésca, si a dísu cá va plati numai pánza si colorile. Artistul apelá — la publicul celu mare. El metamorfosá iute portretul într'unu omu selbaticu, i zagi pene pe capu si pe umere, si l'a espusu în ferést'a sa, apoi fsi închise odaia si se duse la preumblare. Peste o óra negutiatorul înfuriatu erá deja acolo, însotitu de unu mare numeru de publicu ridietoru, si cu interventiuinea poliției departá portretul. Acuma améndoi au cauza se faca processu.

Pecatul unui principe curdu. Principele curdilor s'a bolnavitu si a chiamatu unu medicu crestinu. Acésta fapta a lui într'atáta iritá pe supusii sei, încat aceia i încungiurara casa, o aprinsera si omoríra pe mai multi énsi din personalul servitorilor. Principele a fost silitu se promita, cá mai bine nu se va curá, decát se chame medicu crestinu. El si-a tînutu vorb'a si a patr'a di — muri.

Si-a omorítu surorile. Soția lui Stefan Bodi, unu tiganu din Kereloszentpal lângá Muresiu-Osiorheiu, a totu îndemnatu pe barbatul seu se gonésca de la casa pe surorile sale Rosa de 15 ani si Anico de 12. Tiganul dela unu tîmpu nu mai puté se totu asculte îndemnările nevastei sale, si într'una din zile aruncá pe améndoué surori ale sale în valurile Muresiului unde acele se si înneacara. Cadavrul Rosei se gasi apoi la Ugra, al Anicei la Delló. Tribunalul a condamnatu pe Stefan Bodi la mórte prin stréngu, ier soția lui — din lips'a probelor de ajunsu — fu liberata. Tabl'a regésca din Muresiu-Osiorheiu a aprobatu sentintia forului ántáiu.

Robi fugiti. Din temnitia dela Kezi-Osiorheiu Petru Bodó, acusatu pentru omoru, si Jancio acusatu pentru furtu, au fugitu. În liniscea noptii ei au sapatu usia prin parete, si macaru cá erau în fere grele, scapara nebagati de séma. Unu fauru dela satu batú jos ferele de pe ei, si astfel usiorati, o tulira la munti spre Moldova.

Siretia de insielatori. Mr. Thomson prândiea domnesce într'una din ospetarile de frunte ale Londrei. Mâncá pe rëndu din tóte bucatele însirate pe tarifa, beu vinu de Champagne si alte vinuri scumpe. De odata se ivi unu comisaru de poliția cu unu polițistu, declarându pe Mr. Thomson prinsu. Kellnerul predete socotéla, comisarul o primi si i díse se mérga la poliția. În ziua următoare kellnerul se înfașia la poliția, si acolo aflá, cá Mr. Thomson dimpreuna cu polițistii au fost niște insielatori.

Religiunea. Iosefina Jellinek erá fiic'a unei familie jidovesci de buna stare materiala din Vörösvár. Avéndu niște dispositiuni romantice, în etate de 15 ani ea se înamorá de unu pecuraru tineru cu numele Danila Kováts, si în contra vointiei parintilor se maritá dupa el, dupa ce mai ántáiu fugi cu el si trecu la religiunea crestina. Dupa casatoria fericita de 12 ani Danila Kováts muri si lasá pe soția sa fára nici o avere, dimpreuna cu 3 prunci ai lor. Atunce Iosefina voi se se rentórcá la parintii ei, înse aceia nici nu voiau s'au da de ea. În starea acésta, ajutorata de niște rude, ea se duse la Viena, unde apoi dimpreuna cu coppii sei trecu ierasi la religiunea mosaica. În urmarea acesteia parintii ei o iertara si o primira ierasi cu braciele deschise, si în vecinetatea lor i deschisera si ei o crișma.

Giuvaerele bunicei. Unu copilu de 12 ani din Dobritinu si-a cautatu dílele trecute unu diuasiu, carele se mérga cu el la morminti, se desgrópe pe bunica si se scóta cerceii si alte giuvaere cu cari aceea s'a înmorméntatu, de óra-ce mama-sa are mare necesitate de parale. Dar diuasíul n'a voitu se împlinesca acésta dorintia, ei a însciintiatu poliția. Copilul a fugitu.

Curiosi pui. O cloșca în satul Bugiacu, comitatul Somogy, a scosu niște pui, a caror picíore si respectivu talpe sémena cu talpele omenesci, cu acea deosebire, cá în locu de cinci degete au numai patru, cari sémena fórte cu degetele dela máni omenesci. În locul aripelor lor au asemene niște óse cu peri. Puii, din cauza constructiunii picíorelor lor, nu potu stá pe picíore.

Leul eliberatu. Mare spaima a cuprinsu la 25 iulie pe locuitorii din Casan, cáci unu leu s'a eliberatu din menageria de acolo. Mai ántáiu a spintecatu pe caii prinsii înaintea trasurei, apoi a fugitu spre mace-laria, dar vóindu se tréca prin o gradina, alunecá la gardu si cadíu. Pazitorul lui usá de momentul acesta si îl însielá în colivía sa.

Telegraful si selbaticii. Se scíe, cá în diferitele tieri, jumetate selbatice si jumetate civilizate, cá America, Australia, etc., liniile telegrafice ce léga între ele orasiile trecu spație lungi, sute de mile, locuite numai de pei roșie séu de alte poporațiuni de felul lor. Supraveghiarea acestor linii nu este dar usióra. Léta mijlocul întrebuintiatu spre a preservá stálpii telegrafici si a împedecá distrugerea lor. Ei sânt legati împreuna cu unu firu specialu neisolatu cu pahare de porcelanu, cum sânt firele ordinare. Acestu firu specialu dá într'o pila electrica fórte încarcata. Astfel ori-ce selbaticu voiesce se puna mân'a pe unu stálpu, este imediatu resturnatu de o descarcare de electricitate. De câte ori voiesce se renóiésca încercarea, este sguduitu totu atát de tare. În acestu modu numai vederea unui stálpu telegraficu inspira selbaticilor o gróza mare; ei credu cá vr'o putere diavolica este ascunsá în el, si se grabescu a fugi.

Exploatarea aurului în Rusia. În Rusia, exploatarea aurului a luat o însemnata desvoltare. De curênd, s'au gasitu în Uralu strate cari confínu pulbere de aur în mare cantitate. Din Yeniseisk, s'anuncia cá unu negutiatoru a gasitu în min'a sa de aur, de lângá satul Montiginx, unu blocu de aur de 145 livre. Acestu blocu represinta o valóre de 90,000 ruble. În Finlanda, s'a descoperitu asemenea nóue mine de aur. În totalu, exploatarea minelor de aur în Rusia póte fi evaluata la peste 50 milióne.

Seraievo a arsu! Capital'a Bosniei, în nóptea dela 8—9 l. c. a devenitu préd'a flacarilor. Focul s'a aprinsu prin esplosiunea unei fabrice de spiritu, la 5 óre dupa miédiadi, arsu tóta nóptea, cáci suffá unu

396
vântu grozavu. A nimicitu tocmai partea cea mai frumôsa a orasiului, unde siedeau crestinii. Mai bine de o mia de case s'au prefacutu în cenusie, si la vr'o 20,000 de locuitori au ramasu fara acoperisii. Mai multi cetatieni si trei soldati au muritu în flacari. Principele Württemberg a statu tôtea nôptea în faci'a locului, si ostasii lui îndepliniau rolul de pompieri. Acestu focu a nimicitu focularul comercialu si industrialu al Bosniei întregi. Pagubele se urca la milioane. Maj. Sa regele a tramisut indata 10,000 fl. pentru ajutorarea nenorocitorilor. S'a formatu si unu comitetu de ajutorare.

Femei medici. „Gazeta rusa“ ni spune, cã consiliul comunalu din Nowgorod îngageza în serviciul seu, cã medici, femei cari si-au terminatu cursurile superioare la spitalul militaru Nicolae. În acestu momentu sânt în provincia cinci femei medici séu doctoreze cum le-ar dice poporul nostru. Una din ele e atasiata la unu spitalu din orasiul Valdaï, ier celelalte patru sânt împartite în patru districte. De si femeile n'au dreptul formal de a practica medicina pâna când se va regula cestiunea drepturilor lor, totusi ele se ocupa cu activitate de serviciul lor cu scirea departamentulu de medicina din ministeriul de interne, care a fost încunoscintiatu de autoritãtile locale. Ele îngrigescu fôrte bine pe bolnavi si mai alesu pe cei de secul lor. („Rom.“)

Post'a cu porumbei. La porumbari'a militara dela gradina de aclimatãre din Paris se facu esperiintie din cele mai curiose pentru a asigurã transportarea corespondentiei de cãtra porumbei. Se întempla adesea, cã unu porumbelu obositu sê fia gonitu d'o pasere de prãda, care reusiesc sê-l prinda si atunci scrisoarea e perduta; esperiintieile ce se facu au de scopu a îndreptã acãsta. Chinesii întrebuintieza de unu timpu îndelungatu acesti factori înaripati si fiindu cã stepele ce ei trebuie sê strabata sânt frecventate de fôrte multe paseri de prãda, îsi protegu porumbeii în contra lor într'unu modu fôrte bizaru, atêrnându-le de aripa o ghiulea de o usiurintã estrema, care face unu sgomotu extraordinaru cu atãtu mai stridentu, cu cât sborul e mai rapede. Porumbeilor dela porumbarul militaru li s'au pusu asemenea ghiulele, dintre cari unele au marimea unei portocale mici si o usiurime suprindietore. Acesti porumbei, sburându în trupe de mai multi, formeza o adeverata orchestra, care sémene cu sgomotul armonicu ce-l producu parii telegrafului, când e vântu violinte.

Sciri scurte. **Croatii în Bosnia** nu se au bine cu sêrbii, cãci si aceia si acestia aru dori sê cuceresca pentru ei elementu slavu de acolo. **Croatii** când înjura pe sêrbii de acolo, le dicu : „români (?) si „câni“. — **Niste evrei din Berladu,** scrie „Renascererea“, au rapitu o fêta româna cu scopu de-a o vinde la Constantinopole, înse poliția din Berladu descoperindu acestu faptu, a înaintatu afacerea parchetului. — **Unu virtuosu musicalu din Brasiovu,** Antoniu Frei, s'a împuscatu; el a fost flotistu, virtuosu de camera al principelui Antoniu Hohenzollern si avea o medalia si dela Domnu României. — **Unu orasiu insolubilu.** Kezdi-Osiorheiu nu e în stare sê-si platésca dãrile; din caus'a acãsta, consiliul municipalu se va disolvã. — **Curcubeu de o colóre** s'a vedutu de curêndu la Becicherecul mare, acestu fenomenu raru a duratu 20 de minute, si s'a vedutu în murgul serii. — **O ospetaria pentru vegetariani** s'a deschisu în septemân'a trecuta în Budapesta, pentru o societate de 25 ênsi. —

Doue-dieceri falsi si în comitatul Aradului s'au ivitu o multime, dar se potu cunósce de pe inscriptiunea latina ce pórtã.

Suvenirea mortilor.

Maria Popovicu Barcianu, fic'a dlui Servianu Popovicu Barcianu, jude la tabl'a reg. din Muresiu-Osiorheiu, a repausatu la 7 augustu în etate de 14 ani.

Colonelul Costa-Foru a muritu la Viena în 4 augustu. El sosi acolo înainte cu 12 zile dela Marienbad, unde urmase cur'a mai multu timpu.

Ghicitura aritmetica

— de Ana Belei. —

Cum s'ar puté cumperã cu 100 fl. 100 de vite, între cari sê fia boi, vaci si oi; înse asiã cã fia-care bou sê se platésca cu 5 fl., fia-care vaca cu 1 fl. si fia-care oi'a cu câte 5 cr.?

Terminul de deslegare e 28 augustu. Cã totu de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de siacu din nr. 53:

Sub o culme de cetate
Plãngu într'o singuretate
Unde lacrimându asiã dicu,
Cãtra sôrte cu amaru strigu.

Salta si te veselesce,
Servilismul parascesc;
Pré tirana esti tu sôrte
Ne'ncetatu în fapte fôrte.

Bine au deslegat'o dómnele si domuisioarele : Emilia Popu n. Marcusiu, Aloisia Tiarina, Ioana Verestu n. Ioodi, Emilia Onciu n. Ciavogehi, Anastasia Borca, Elena Popescu, Sidonia Major, Amalia Orisianu, Maria Moldovanu, Zoe Dimbu, Elvira Popu, Hortensia Bilciurescu, si dnii N. Stefu, Dimitrie Prunesiu, R. V. Hodosiu.

Premiul la câstigatu dn'a Elena Popescu în Dorohoiu.

INSERTIUNE.

Prim'a privileg. fabrica de obiecte de marmore a lui

A. Gerenday

statuaru în Budapesta, întemeiatu la 1848, destinsa la espositiunile universale cu medaile si diplome, la Londra si de doue ori la Paris si Viena, si la Alba-Regala cu medaia de auru.

Depositul principalu si cancelari'a : „Aldunator“, coltiul stradei „Maria-Valeria“, în cas'a Heinrich. Curtea de fabrica : în „Molnár uteza“ nr. 4 cas'a propria.

Recomanda marele seu asortimentu, de monuminte pentru morminte, facute din totu felul de petre de granitu, de marmore si de stãnca, interne séu esterne.

Face lucrãri architectonice ordinare si de lusu, mausoleuri, statue mai mari si mai mici, monuminte, cruci de Calvaria, insemne, basenuri de botezatu, lucrãri de marmore ce se întrebuintieza la bãi si cafe-nele, si totu felul de lucruri de statuaru séu de cioplituru de pétra, cari apartinu acestui resortu, cu pretiuri moderate.

1-6

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipãriulu lui Alesandru Kocsi în Budapesta. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.